

MEGHÍVÓ

2024. október 18-án, pénteken 18 órai kezdettel

a Petőfi Irodalmi Múzeum dísztermébe

Turczi István – Révész Tamás

Miféle épület az a katarzis

című vers-kép albumának könyvbemutatójára

Közreműködnek: **Hegedűs D. Géza** és **Takács Katalin**

Binder Károly – zongora

Konferál: **Navarrai Mészáros Márton**

Köszöntőt mond **Török Petra** főigazgató

Az albumot méltatja **L. Simon László** és **Zsille Gábor**

*

A bemutatót követően koccintson velünk

a **Száraz Pincészet** boraival!

A szerzők által dedikált kötet a helyszínen megvásárolható.

(Bankkártyát elfogadunk)

Fotó: Balogh Róbert

Egy jó fénykép, akár egy jó vers, alapjaiban képes megváltoztatni az önmagunkhoz és egymáshoz való viszonyunkat. Hétköznapi élethelyzetek így válnak szimbolikussá, felejtésre ítélt arcok és pillanatok felejthetetlené. Amikor egy fotóművész és egy költő elindulnak egymás felé, még csak nem is sejtik, mivé fajulhat kettejük közös elhatározással indított párbeszéde. Ha nem vigyáznak, még könyv is lehet belőle. És tessék! A szerkesztési elvet szigorúan tudományosan határoztuk meg: Tamás és Mari, a szerkesztőnk, elolvasták a verset, majd rövid keresgélés után a több ezer képből néhány a monitorra került. Amelyiknél összenéztünk, az volt a nyerő. Ha nem néztünk össze, Mari remek érzékkel mást javasolt, és Tamás már kereste is.

Révész Tamás nagy vizuális történetmesélő. A beszélő képek mestere. De a hallgató képeké is. Úgy van ott, mintha ott sem lenne. Személytelensége nem távolságtartás, hanem a feloldódás csendes öröme vagy éppen tragikumuma. Mindegy, hogy portré, életkép, narratív fotósorozat, vagy absztrakt geometrikus játék, ha lassan nézem, rájövök, hogy ezt csak ő készíthette. Nem véletlenül emlegetik a nevét nemzetközi körökben is elismeréssel. Komoly múltja van; több mint hatvan kiállítás áll mögötte világszerte. Köszönöm, hogy velem dolgozhattam; nagy ajándék ez a sorstól.

Ez a könyv a felfedezés örömeiről szól. A teljesítmény tiszteletéről. Arról, hogy az igazság megéri azt, hogy hiába keressük. Ez a könyv már nem is a miénk, hanem azé, aki olvassa. Azé, aki nézi a képeket és eltöpreng.

Turczy István

Turczy István legutóbbi kötete:
Reggelre megöregszünk, versek Scolar, 2022

A szerző főbb hazai díjai, elismerései:
József Attila (2006)-, Magyarország Babérkoszorús Írója (2010)-, Prima Primissima (2014)- és Pro Cultura Hungarica (2020) díj. A Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2004) és tisztikeresztje (2018) kitüntettette.

Van úgy, hogy minden klappol.

Mint a csiga házát, úgy hurcoltam az archívumom a tengeren túlra, majd két évtized után az egyre csak dagadó képek és negatívok tömegét vissza. Aztán éveken át rendeztem, szkenneltem egy nagyobb kiállítás és könyv tervével. Minden kép, sokszor a készítés körülménye, illata, hangulata is felidéződött. Van úgy, hogy jókor jön egy telefon. Turczy István kérdezi, illusztrálnám-e verses-kötetét?

Olvasom a verseit, majd újra és újra kell olvasnom a gondolatok mélysége miatt. Azonnal látom magam előtt a KÉPET, amely úgy sodródik ki emlékezetem sok ezer képből, mint kavics a rohanó patak kanyarulatában.

Van találkozás, amely nem ott kezdődik amikor kezdet fogsz és két szót váltasz, vagy éppenséggel olvasol tőle valamit. Egyet gondoltok és fél szavakból is azonnal értitek egymást, mint a régi barátok. Ilyenek ezek a képek a versek mellett: mintha csak beszélgetnének. Érzik egymás rezdülését. Szinte halljuk, hogy „erről az jut eszembe”, „ezt én így látom”.

Vannak képek, amit az első fényképezőgéppemmel tizen négy éves koromban készítettem. De feleselnek a versekkel korábbi könyvek, publikációk, soha meg nem jelent, vagy a napokban telefonnal készített fotók is.

És van, amikor jókor jön a szerkesztő. Így állt össze ez a verses fotó album, Csecsődi Mária verset és a képet értő szerkesztésével.

Révész Tamás

Révész Tamás legutóbbi, tizenkettedik albuma ZIZA, First Year of a Poodle Puppy - Egy uszkar kölyök életének első éve.

A szerző főbb díjai, elismerései:
Arany Kamera (2024), Pulitzer Emlékdíj (1997), World Press Photo (1991)-, Aleksander Rodchenko (1985)-, Balázs Béla díj (1984).

Fotó: Csécsődi Mária